

Župa Svetog Vida Vidovec

Druga nedjelja Došašća - C
9. prosinac 2018.

Informativni listić župe, godina 14. broj 54

Evandjelje: Lk 3, 1 - 6

Bar 5, 1 - 9

Fil 1, 4-6. 8-11

Pripremati se za staze Gospodnje

Božja riječ koju danas slušamo na vrlo neobičan način poziva nas na promjenu života, to jest na obraćenje, što je jedna od bitnih sastavnica duhovne priprave kojom je obilježeno došašće. Stoga iz ovog evanđeoskog odlomka (Lk 3, 1-6), u kojemu sveti Luka zapisa početak djelovanja svetoga Ivana Krstitelja, jasno uočavamo da je Ivan 'propovijedao obraćeničko krštenje na otpuštenje grijeha'. Dakle, pozivao je svoj naraštaj na obraćenje i da se potrude oko otpuštenja grijeha. Ivan se kao prorok služio proročkim jezikom, te je tako koristio viziju proroka Izaije kako bi opisao svoje služenje i protumačio narodu što mu je činiti. Za sebe je rekao da je glas koji viče u pustinji, glas koji vapi za blizinom Gospodnjom i naviješta njegov neposredni dolazak. Osim što je na sebe primijenio kategorije proroka Izaije, on se poslužio i sadržajem proročkog navještaja i u odnosu na one kojima je upravio riječ, te je navodio Izaijine riječi: *Pripravite put gospodinu, poravnite mu staze!*

Nama ljudima su privlačni naši ljudski putovi, te počesto živimo kao ljudi bez svijesti o otajstvenom Božjem putu. Živimo posvećeni sebi i svojoj ljudskosti, te je zato i Ivan upozoravao da je taj put između nas i Boga zakrčen, krivudav i neravan. Često je taj put zarastao u korov grijeha i drač slabosti koje izviru iz naše ljudskosti, te štete nama samima. No najveći problem nastaje kad se ne trudimo sa svoje strane dopustiti Bogu da dođe u naš život, to jest kad mi dodatno zakrčimo taj put ljudskim težnjama ili ga učinimo neravnim zemaljskim probitcima. Problem je kad mi ljudi stvaramo sebi putove pored onih Božjih putova živeći neki svoj paralelni život. Problem je kad Boga ne doživljavamo kao spasitelja poradi kojega se isplati uređivati putove svoga života.

Zato ovaj Ivanov poziv ne znači da Božji dolazak ovisi o nama, to jest o tome koliko ćemo mi njemu poravnati staze, jer nas je on navikao tražiti i na našim krivim putovima i stazama. Jer što se tiče Gospodina, lako on nađe put do nas. Veće je pitanje želimo li mi ići putem koji Bog priprema za nas. Zato je Ivanov poziv u biti bio ne da mi pripremamo put Gospodinu, već da se sami pripremimo hoditi Božjim putem. Doista, za Božji put se valja pripremiti, a ne treba njemu naša pomoć za put koji on priprema. Treba mu jedino naš pristanak da hodimo tim putem, to jest pristanak na ponuđeno spasenje koje dolazi iz njegove ruke.

Zato se mi u došašću pripremamo za Boga koji nam dolazi ususret, Boga koji će nas naučiti kako se na vjerodostojan i ispravan način hodi putem ljudskosti. Jer čim svoj život počnemo živjeti na samostalan način, odmah smo na krivudavom i hrapavom putu koji nam ranjava noge. Budimo stoga dobri prema sebi u toj mjeri da prihvatimo put koji on nama pripravlja svojim utjelovljenjem. To je, naime, pravi smisao Ivanovih riječi kad veli: *Pripravite put Gospodinu*. A jer mi ne pripravljamo njemu, već on nama, Ivan kao da je htio reći: Hodite putovima koje vam je Gospodin pripravio i tada ćete biti na ravnoj stazi i pravome putu.

Ovaj Ivanov put u vremenu došašća pravi nam je poticaj da se pripremimo za staze Božje. Bog je nas ljude prethodio u svemu i od početka nam je obilježio staze prikladne našem koraku i obilježene do cilja kojem težimo. Pripremimo se za staze kojima je hodio i sam naš Gospodin, te idimo putem koji nam je on svojim dolaskom i ljudskošću utro. Jer i dok još nije bio utjelovljen, put njegova dolaska najavili su proroci koji su pozivali narod da pomno razabire dok hodi zemljom. A bili su pomni onda kad su hodili stazama njegovim, a ne svojim. Posvijestimo i mi sebi da postoji put Gospodnji, put koji Bog priprema i prije utjelovljenja svoga Sina, a koji će nakon utjelovljenja postati put kojim i on hodi. Samo tko hodi na tom putu može razaznati blizinu Gospodnju i njegov sveti dolazak. Može razaznati da postoje putovi kojima nas je odvijeka poučavao hoditi, to jest putovi istine i ljubavi, pravde i mira, na kojima ga jedino možemo sresti. Vjerno hodeći putem Gospodnjim svjedočimo i svome narodu koji je pravi put, te ga tim putem vodimo u budućnost koju mu je Bog pripremio u svome vječnom kraljevstvu. Ne dajmo se zavarati mrežom ljudskih putova koji premrežavaju zemlju, jer tko ne hodi putem Gospodnjim, ne hodi putem spasenja i života vječnoga.

Dr. sc. Ivan Bodrožić

O G L A S I

TISAK: ako ne želite uzimati Glas Koncila smanjit ćemo broj ili ukinuti

MAK, Glasnik SiM, Glasnik Svetog Josipa, Brat Franjo

PRETPLATNICI ČASOPISA NEKA SE ŠTO PRIJE JAVE ŽUPNIKU ILI U SAKRISTIJU RADI DALJNE PRETPLATE ZA SLJEDEĆU GODINU – 2019.

Pozivamo vas da oni koji još nisu, postanu **prijatelji Caritasa!**

KNJIŽICE ZA OBITELJSKI DAR MOŽETE PODIĆI U ŽUPNOM UREDU ILI U CRKVI

HVALA SVIMA NA FOTOGRAFIJAMA OD KRŠTENJA ILI VJENČANJA ZA BOŽIĆNI BROJ „VIDIKA“

DATUM SV. POTVRDE: 18.05.2019., subota, u 11 sati.

DATUM PRVE PRIČESTI: 12.05.2019., nedjelja.

NEDJELJA CARITASA – TREĆA DOŠAŠĆA – 16.12.2018. PRIKUPLJANJE HRANE

KOD OLTARA KAO I SVAKE GODINE PRIJE SV. MISA (6, 9 i 30, 11h) – (brašno, ulje, šećer...)

SVA MILOSTINJA NEDJELJE CARITASA IDE ZA POTREBE CARITASA

UPISATI KOD NAŠIH ZVONARA U SAKRISTIJI: STARIJE I BOLESNE OSOBE, KOJI SE JOŠ NISU ISPOVJEDILI, ZA BOŽIĆ, DO 3. NEDJELJE DOŠAŠĆA

– ZA ISPOVIJED PO KUĆAMA

KATOLIČKE KALENDARE ZA 2019. GODINU MOŽETE UZETI U SAKRISTIJI.

CIJENA DVANAESTOLISNOG JE 10 KUNA, A JEDNOLISNOG 2 KUNE.

PRVOPRIČESNICI – VIDOVEC (3.a i b) – srijeda u 14.30 sati

NEDELJANEC (3.c) – srijeda u 15.30 sati

KRIZMANICI: VIDOVEC (8. a) – utorak u 14:30 sati

(8. b) – utorak u 15:20 sati

NEDELJANEC – srijeda u 16.15 sati

DRUGA NEDJELJA DOŠAŠĆA KOD SV. MISE U 11 h

PJEVA NAM ŽUPNI ZBOR IZ MALINSKE

DAROVALI ZA POTREBE ŽUPE

Milan Đuras, Vidovec = 200 kn
Božidar Bubek, Papinec = 400 kn
Ivan Kocijan, Nedeljanec = 400 kn
Dragutin Hleb, Nedeljanec = 300 kn
Marija Mihalinec, Vidovec = 200 kn
Jedna obitelj, Cargovec = 400 kn
Ob. Ljubek, Krkanec = 500 kn
Ob. Prekupec, Nedeljanec = 200 kn
Ob. Imbrihalec, Nedeljanec = 200 kn
Ob. Kocijan, Gojanec = 300 kn
Jedna osoba, Gojanec = 300 kn
Zdravko Težak, Šijanec = 300 kn

Marija Prekupec, Nedeljanec = 200 kn
Božidar Koren, Nedeljanec = 400 kn
Ivan Mašić, Krkanec = 300 kn
Ivica Maruševac, Budislavec = 300 kn
Ob. Kundija, Budislavec = 300 kn
Ob. Pozder, Budislavec = 300 kn
Ob. Petrić Vjekoslav, Zamlača = 300 kn
Ivo Pandža, Vidovec = 300 kn
Anica Štebih, Cargovec = 300 kn
Ob. Pozder, Zamlača = 400 kn
Tomislav Fošnar, Nedeljanec = 300 kn

9. 12. 2018. DRUGA NEDJELJA DOŠAŠĆA

6h. VIDOVEC – za župljane

9i30h. NEDELJANEC + Milan i Jelena Koren, ob. Koren, Rok Priher

11h. VIDOVEC + Štefanija i Ivan Kovačić, Andrija i Agneza Kovačić
+ Dragutin i Fanika Zavrtnik, ob. Tome Črnica, ob. Martina Zavrtnik

10. 12. Ponedjeljak <i>Gospa Loretska</i>	6 h. VIDOVEC za ozdravljenje jedne osobe + Milan Trojko – <u>daje Božica Težak</u>
	6 h. VIDOVEC + ob. Pozder, Ivan, Vida i Stanislava, ob. Melnjak – <u>daje Stanko Melnjak</u>
11. 12. Utorak <i>Sv. Damaz I., papa</i>	+ ob. Škreb, Kolačko i Trojko – <u>daje ob. Škreb</u>
	6 h. VIDOVEC + Ljudevit, Josip i Kata Pomper, Antun i Marija Novak, Petar, Đurđa i Stanko Koren – <u>daje Ivana Zagorec</u>
12. 12. Srijeda <i>Bl. Djevica Marija Guadalupska</i>	17h NEDELJANEC + Ivan i Zoran Pozder – <u>daje ob. Pozder</u>
	6 h. VIDOVEC + Barbara, Stjepan, Slavko i Barica Dukarić, ob. Vincek – <u>daje ob. Dukarić</u>
13. 12. Četvrtak <i>Sv. Lucija, djevica i mučenica</i>	+ ob. Canjuga, Kruhek, Gazdek, Stipan i Koren – <u>daje ob. Canjuga</u>
	6 h. VIDOVEC + Franjo i Dragica Makšan, Damir Horvatek – <u>daje obitelj</u>
14. 12. Petak <i>Sv. Ivan od Križa, pre- zbiter i crkveni nauči- telj</i>	+ ob. Kučko, ob. Šafar i ob. Hajec, Vladimir Kučko, Josip i Marija Šafar, Marija i Stjepan Hajec, Mikac Marija i Varga Đurđa – <u>daje ob. Ivana Kučko</u>
	6 h. VIDOVEC + ob. Šantek i Košić – <u>daju Zdravko i Antonija Zagorec</u> + Ivan i Ivanka Presečki, Milan i Marija Banek, Ivan Habulan – <u>daje ob. Presečki</u>
15. 12. Subota <i>Viktorija, Darija</i>	16:30 h. – krštenje: Ivano Petric
16. 12. Nedjelja TREĆA NEDJELJA DOŠAŠĆA NEDJELJA CARITASA	6h. VIDOVEC – za župljane + Ivan, Katarina, Stjepan i Marija Cafuk – <u>daje ob. Josipa Cafuk</u>
	9i30h. NEDELJANEC + Josip i Ana Težak, Mirko i Barica Hojsak – <u>daje ob. Dražena Težak</u>
	11h. VIDOVEC + ob. Vajdić, ob. Serini – <u>daje Ružica Vajdić</u>

Mise zornice

Advent je snažno obilježen ranojutarnjim misama zornicama, koje se služe uglavnom u šest sati ujutro u većini crkava. Za odlazak na zornicu valja rano ustati, oko 4,30 ili pet ujutro, pa je već samo buđenje tako rano ujutro svojevrsna žrtva, osobito ako se temperatura kreće četiri-pet stupnjeva ispod nule za hladnih adventskih jutara. Iz hladnog mraka, kao ni otkuda, odjednom izranjaju ljudi koji brzim korakom hitaju prema crkvi, u kojoj se upaljena sva svjetla, zapaljene svijeće na oltaru i adventskom vijencu te započinje pjesma uz pratnju orgulja neke od brojnih adventskih pjesama iz bogate baštine hrvatskih napjeva.

„Adventske zornice imaju neku posebnu draž. Jedni kažu da jedva čekaju da pođu na tu ranu jutarnju euharistiju, da se tamo raspjevaju i da se u ranu zoru nekako duhovno osvježeni vraćaju kući. Drugi pak kažu da im je teško misliti na te dane, jer bi htjeli svaki dan prisustvovati zornicama, a ipak je teško rano ustajati svaki dan”, piše prof. dr. Tomislav Ivančić o fenomenu zornica u jednom svom tekstu, razmišljajući kako, zapravo, živimo u stalnoj izmjeni dana i noći, pa nam se čini kao da danju živimo, a noću zamremo.

„Duže ćeš živjeti ako manje spavaš, kažu ljudi. Noć je mračna, ona je pogodna za lopove, kradljivce i zasjede i čovjek je se boji. Danju slobodno hodamo, svi smo na ulicama, svi radimo, danju se sve vidi”, kaže dr. Ivančić, objašnjavajući simboliku noći kao znak boli, tjeskobe i muke. „Kao što postoji materijalna noć, postoji i noć duše. Postoje depresije koje ljude muče mjesecima i godinama. Postoje teške napasti i misli kojima se ljudi nikako ne mogu oprijeti. Postoje bolesti, tjeskobe koje ljude tjeraju da viču i uzdišu. Postoje samoće od kojih čovjek osjeća kao da umire. Postoje uvrede od kojih se čovjek nikada ne može oporaviti. Postoje strahovi od ispita, od odlaska na fronte, od umiranja ili gubitka drage osobe.

Ljudi žele da sve te patnje što prije prođu. Oni čeznu da nakon tih mračnih noći svoje duše ugledaju jutarnje svjetlo. Oni vape za komadićem zdravlja, života, sigurnosti. Za malo dobrote i za malo pažnje prema njima. Kao što stražar jedva čeka zoru da se više ne mora bojati na stražarskom mjestu, tako i čovjek koji pati jedva čeka da završi ta patnja, da nestane bol, da ode od njega depresija, da pobijedi sumnje, napasti i zlo. U takvoj noći čovjek jedva čeka jutro. Kad se pojavi zora, on je presretan, kad se pojavi malo olakšanja, svjetla, radosti, nade i mira, tada sve u njemu buja od radosti”, objašnjava on.

Zornice su nastale još u 5. st., nakon Kalcedonskog sabora i proglašenja dogme o Mariji Bogorodici, pa su one posvećene slavljenju Bogorodičina lika, što se osobito vidi u pjesmama posvećenim Djevici Mariji. Isprva su se slavile samo subotama u došašću, a nakon toga svakoga dana. U Europi se šire u 15. stoljeću, a u Hrvatskoj su najprije zahvatile sjeverne krajeve i proširile se na jug. Nazivaju se i *rorate*, prema ulaznoj misnoj pjesmi „*Rorate caeli desuper et nubes pluant justum*” – “Rosite nebesa odozgor i oblaci Pravednog daždite”, prepjev teksta starozavjetnog Izajijina proroštva o spasenju.

„Prvi kršćani su povezivali materijalnu noć i noć duše. Noću su odlazili na sastanke i tamo molili i slavili euharistiju kako bi doživjeli zoru svojih osjećaja, savjesti i duše, a onda izlazeći sa sastanaka doživjeli i kraj noći. Tako su ostale zornice kao jeka biblijskih riječi: srca gore, evo zore, podignite glave, evo, približilo se vaše otkupljenje. Noć je poodmakla, dan se približio. Kraj je patnji, dolazi oslobođenje. Kraj je grižnji savjesti, dolazi oprostjenje i otkupljenje. Kraj je preziru, dolazi sloboda i ljubav. Kraj je nehumanosti, dolazi čovjekoljubivost Božja. Tako očekuju u svojim zornicama Božić, kršćani očekuju i konac svijeta, dolazak Isusa Krista, a to znači dolazak boljeg društva, dolazak mira, razumijevanja među ljudima, dobrote i topline u srcima”, objašnjava narav zornica dr. Tomislav Ivančić.

„Mnogim ljudima su noći duge. Ovisnici znaju da je njihova noć beznadna, alkoholičari se ne nadaju da njihova noć ima svanuće, napušteni nemaju nade da će biti opet prihvaćeni. Bolesni zatvorenik ne nada se da će ugledati slobodu. Ovisnik o svojim zločinstvima ne nada se da će opet biti častan čovjek. Čovjek stisnut grijehom ne vidi više nade. Svima njima žele zornice reći da će zora sigurno stići. Jer »Sunce pravde« dolazi u Isusu iz Nazareta. Svaki Božić obnavlja tu nadu. Crkva dovikuje čovječanstvu da se nada, Crkva želi pridignuti one koji su slomljena srca, da ožive”, kaže on i dodaje: „Zora već sviće, dolazi dan i kraj tvojih muka. Ustani danas ranije, sjedni na rub kreveta i zavapi Bogu. Sjeti se da te on voli, to više što si patnik. Sjeti se da je Bog svemoguć, prihvati svoje muke i predaj ih u njegove ruke. Doživjet ćeš kako prihvaćena patnja oslobađa od patnje kad je s Isusom. Nemoj očajavati. Dan se bliži.”

Darko Pavičić